

Abdul Hakim Akmal H.A. Shd.

WAT IS ISLAM ?

UITGAVE:

AHMADIYYA MOSLIM MISSIE,
MOBARAK MOSKEE, OOSTDUINLAAN 79, DEN HAAG
TEL.: 070 - 245902

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
إِنِّ الدِّينَ عِندَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

Wat is Islam?

De godsdienst die 1400 jaar geleden door de Heilige Profeet Mohammad (vrede zij met hem) werd gepredikt, heet „Islam” en niet „Mohammedanisme”. Deze naam werd door God Zelf in de Heilige Qur’an, het Heilige Boek van de Islam, gegeven:

„Voorzeker, de godsdienst bij Allah is de Islam” (3 : 20).

Het woord Islam en Moslim

Het woord „Islam” betekent: vrede sluiten met God en vrede sluiten met de medemens. Dit wil zeggen: gehoorzaamheid aan de wil van God en de medemens goed doen. Daarom heet iemand die deze godsdienst belijdt „Moslim” en niet „mohammedaan”.

Evolutie van de geestelijke leer

De Islam is niet een nieuwe godsdienst want het is de godsdienst die door God aan alle profeten vóór de Heilige Profeet Mohammad (v.z.m.h.) werd gegeven.

De Heilige Qur'an verklaart: „Zeg: Wij geloven in Allah en in hetgeen ons werd geopenbaard en hetgeen werd geopenbaard aan Abraham, Ismaël, Izaäk, Jacob en de stammen en hetgeen aan Mozes en Jezus en de profeten werd gegeven door hun Heer. Wij maken geen onderscheid tussen wie dan ook van hen. Aan Hem alleen onderwerpen wij ons” (3 : 85). Dit was echter de laatste, ontwikkelde vorm van geestelijke evolutie die de mensheid doormaakte en die in de tijd van de Heilige Profeet Mohammad (vrede zij met hem) haar laatste fase bereikte. In de Islam zijn alle waarheden die tot doel hebben de mensheid in één universele broederschap te verenigen, door God verzameld. De leer van de Islam beperkt zich niet tot een bepaald volk of tot een bepaalde tijd, maar heeft integendeel een universele boodschap voor alle volkeren en voor alle tijden. De Heilige Profeet Mohammad (vrede zij met hem) is de laatste schakel in de keten der profeten door wie God Zijn geestelijke wetten voltooide. In de Heilige Qur'an lezen wij hierover: „Nu heb ik uw godsdienst voor u vervolmaakt, Mijn gunst aan u voltooid en de Islam voor u als godsdienst gekozen” (5 : 4).

Abrahams gebed

Meer dan 40 eeuwen geleden arriveerde in Arabië, in de stad Mekka, de Vader der Profeten, Abraham genaamd, met zijn eersteling Ismaël en diens moeder, Hagar. Bij de vestiging van dit gezin in Mekka, bad Abraham tot God: „Onze Heer, ik heb een gedeelte van mijn gezin in een onvruchtbaar dal, dichtbij Uw Heilig Huis, de Ka'ba, gevestigd. Onze Heer, opdat zij het gebed mogen onderhouden. Stem derhalve het hart der mensen gunstig voor hen en voorzie hen van vruchten, opdat zij dankbaar mogen zijn.” (H.Q. 14 : 38).

Op zekere dag, toen Abraham en Ismaël bezig waren met het herbouwen van de Ka'ba, smeekte Abraham God wederom: Onze Heer, aanvaard dit van ons, want Gij zijt de Alhorende, de Alwetende. Onze Heer, maak ons beiden aan U onderdanig en maak van ons nageslacht een volk, dat U onderdanig zij. Onze Heer, doe onder hen een boodschapper opstaan, die hun Uw tekenen zal verkondigen en hun het Boek en de Wijsheid zal verklaren en hen zal louteren." (H.Q. 2 : 128-130).

Het gebed van Abraham om een boodschapper onder de kinderen van Ismaël te doen opstaan, bleef als het ware onverhoord voor meer dan 2300 jaren.

Maar zoals andere gebeden van Abraham, vooral die aangaande Izaäk en diens nakomelingen door de Alhorende God werden verhoord, zo konden ook zijn gebeden omtrent Ismaël en diens afstammelingen niet onverhoord blijven. Aangaande Ismaël heeft God dan ook tot Abraham gezegd: „En wat Ismaël betreft, Ik heb u verhoord. Zie, Ik zal hem zegenen, hem vruchtbaar doen zijn en uitermate talrijk maken". (Gen. 17 : 20).

Deze belofte van God vond na bijna 23 eeuwen vervulling in de vorm van de komst van de Heilige Profeet van de Islam.

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMAD (vrede zij met hem)

De Heilige Profeet Mohammad (v.z.m.h.), de stichter van de Islam, werd geboren in Mekka in het Jaar 570 n. Chr. Hij was een van de nakomelingen van Ismaël, de zoon van Abraham (v.z.m.h.) Vanaf zijn jeugd was hij zeer vroom en waarheidslievend. Zijn stadsgenoten noemden hem daarom „Al Amin" (de betrouwbare) en „As Sadoeq" (de waarheidslievende). De Heilige Profeet Mohammad (v.z.m.h.) ontving in het jaar 610 n.Chr., toen hij veertig jaar oud was, de eerste openbaring van God in de grot Hira, die ongeveer 4 kilometer buiten de stad Mekka ligt. Hier ging hij vaak mediteren om zich in de mysteriën van goed en kwaad te

verdiepen. Deze openbaring verleende hem de rang van profeet. Zo werd in hem de profetie uit Deuteronomium 18 : 18 vervuld: „Een profeet zal ik hun verwekken uit het midden hunner broederen, als u; en Ik zal Mijn woorden in zijn mond geven, en hij zal tot hen spreken alles wat Ik hem gebieden zal; en het zal geschieden, de man die niet zal luisteren naar Mijn woorden, die hij in Mijn naam zal spreken, van die zal Ik rekenschap vragen. Maar de profeet, die hoogmoedig zal handelen, sprekende een woord in Mijn naam, hetwelk Ik hem niet geboden heb te spreken, of die spreken zal in de naam van andere goden, deze profeet zal sterven”.

De voorspelde profeet in deze profetie was niet Jezus Christus, noch wie dan ook van de andere Israëlitische profeten, maar het was Mohammad (v.z.m.h.). Wij lezen in het Evangelie van Johannes, dat de Joden in de tijd van Jezus de komst van drie profeten verwachtten. Ten eerste Elias, ten tweede de Messias en ten derde „die profeet”. (Johannes 1 : 20-21). Jezus verklaarde de Messias te zijn en hij beschouwde Johannes de Doper als Elias. (Matt. 11 : 14). Verder profeteerde hij over zijn tweede verschijning in de laatste dagen, wanneer het waarachtige geloof van de aarde zou verdwijnen. (Lucas 18 : 8). Petrus beschrijft de tijd van het verschijnen van deze profeet door te zeggen: „. . . en Hij Jezus Christus gezonden zal hebben, die u tevoren gepredikt is: welke de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door de mond van alle Zijne heilige profeten van alle eeuwen. Want Mozes heeft tot de vaderen gezegd: „De Heere Uw God zal u een profeet verwekken uit uwe broederen, gelijk mij: dien zult gij horen in alles wat hij tot u spreken zal”. (Handelingen 3 : 20-22).

Deze woorden van Petrus duiden klaarblijkelijk aan, dat de komst van „die profeet” plaats zal hebben vóór het ten tweede male verschijnen van Jezus Christus. Jezus heeft zelf in de vergelijking van de wijngaard verklaard, dat na hem de heer van de wijngaard zal komen en voegde hieraan toe: „. . . dat het Koninkrijk van u zal worden weggenomen

en aan een volk zal worden gegeven, dat zijne vruchten voortbrengt". (Matt. 21 : 43).

Zodoende heeft Jezus duidelijk gemaakt, dat de profeten, die na hem zouden komen, niet tot de Israëlieten, maar tot een ander volk zouden behoren, namelijk tot hun broeders, de Ismaëlieten.

Het was in het begin van de zevende eeuw van het Christelijke tijdperk, dat deze profeet, waarvan de komst was voorspeld, in Arabië verscheen, opdat de belofte van God jegens Ismaël: „Ik heb hem gezegend, en Ik zal hem tot een groot volk stellen" (Gen. 17 : 20) vervuld zou worden. Deze beloofde profeet was de profeet van de Islam, Mohammad (moge de vrede en de zegeningen van God zijn deel zijn).

De Profeet in Mekka

De Heilige Profeet woonde dertien jaar in Mekka. Dit was de moeilijkste tijd uit zijn leven omdat hier tijdens zijn prediking van Gods eenheid de Mekkanen zijn grote vijanden werden. Toen het vuur van vervolging eenmaal ontvlamde, kon het niet meer in toom worden gehouden. In weerwil van dit alles won Mohammad (vrede zij met hem) nieuwe aanhangers. De vervolgingen namen op een zodanige wijze toe dat enkele nederige bekeerlingen op wrede wijze werden gedood. In het jaar 615 n.Chr. verlieten tien mannen en vier vrouwen Mekka en vluchtten naar Abessinië. Het daaropvolgende jaar gingen meer Moslims naar dit land totdat hun aantal in het geheel 100 mensen bedroeg.

De Profeet in Medina

In het jaar 622 n.Chr. verliet de Heilige Profeet Mohammad (v.z.m.h.) zijn geliefde stad Mekka en reisde zigzag met zijn gezelschap Hazrat Abu Bakr naar de stad Medina, die ongeveer 400 km ten noorden van Mekka ligt. Het was niet alleen de Profeet die in Mekka de zware beproevingen dertien jaren

met zoveel gelatenheid had doorstaan; degenen die zich bij hem aangesloten hadden droegen de vervolgingen even gewillig. Eindelijk konden de Moslims God in rust en vrede aanbidden en herademen. Maar deze rust was hun niet lang vergund. De Mekkanen, die woedend waren door hun tegenslag rustten een leger uit om de Moslims in Medina aan te vallen en hen, met inbegrip van de Heilige Profeet (vrede zij met hem) te vernietigen. Hoewel de Moslims echter in de minderheid waren, werd de aanval met succes afgeslagen. Mohammad, (vrede zij met hem), een vredelievend mens, wars van alle geweld, werd gedongen tot de verdedigingsoorlog over te gaan.

Terugkeer naar Mekka

Eindelijk trok de Heilige Profeet met zijn tienduizend discipelen rustig en zonder gevechten zijn geboortestad Mekka binnen over de berg Faran en vervulde aldus de Profetie uit Deuteronomium 33 : 2. Hij verbleef daarna tot aan zijn overlijden in Medina. De totale tijd die hij in Medina doorbracht bedroeg tien jaren.

DE HEILIGE QUR'AN

De Heilige Qur'an, het Heilige Boek van de Islam, is door God aan de Heilige Profeet Mohammad (v.z.m.h.) geopenbaard gedurende een tijdsbestek van 23 jaar. Het is een letterlijke openbaring van God, waarin Mohammad zelf niet de hand heeft gehad. De Heilige Qur'an verklaart hieromtrent:

1. „Voorwaar dit Boek is een openbaring van de Heer der Werelden. De Ruh-ul-Amin (d.i. de engel Gabriël) heeft het nedergebracht in uw hart, opdat gij de waarschuwer moogt zijn in duidelijke Arabische taal” (26 : 193-196).
2. „De openbaring van dit Boek is van Allah, de Machtige, de Wijze” (39 : 2).
3. „Het is slechts de openbaring die wordt nedergezonden” (53 : 2).

De goddelijke oorsprong van de Heilige Qur'an

De vraag hoe men kan weten dat de tekst van de Heilige Qur'an van goddelijke oorsprong is, kunnen wij op de volgende wijze beantwoorden:

Ten eerste: Mensen, die zelf geloven in de door God geopenbaarde boeken, hanteren voor hun eigen heilige schriftten bepaalde criteria. Dezelfde criteria kunnen worden gebruikt voor de Heilige Qur'an. Ten tweede: Het reine leven van de Heilige Profeet, zijn uiterste waarheidliebende en zeer betrouwbare persoonlijkheid, één zoals de wereld zelden heeft gekend, is een sterk getuigenis voor zijn waarachtigheid. Ten derde: Er zijn talrijke profetieën in de Qur'an die buiten de menselijke vermogens liggen, en die op verschillende tijdstippen in vervulling zijn gegaan. Voor een mens is het niet mogelijk uit zichzelf dergelijke voorspellingen te doen. Dit criterium wordt ook door de Bijbel erkend. Wij lezen daar namelijk: „ . . . zo gij dan in uw hart zoudt mogen zeggen: Hoe zullen wij het woord kennen, dat de Heer niet gesproken heeft? Wanneer die profeet in de naam des Heren gesproken zal hebben en dat woord geschiedt niet, dat is het woord dat de Heer niet gesproken heeft" (Deut. 18 : 21-22).

Hetgeen God doet kan geen mens nadoen. In het kader van deze regel nodigt de Heilige Qur'an alle mensen uit om een evenbeeld van de Qur'an of zelfs een gedeelte daarvan te maken. Deze uitdaging geldt tot nu toe. Wij lezen in de Heilige Qur'an: „Indien gij in twijfel verkeert omtrent hetgeen Wij aan onze dienaar hebben geopenbaard, probeert dan een dergelijk hoofdstuk voort te brengen en roept uw helpers buiten Allah, als gij de waarheid spreekt. Doch indien gij het niet kunt doen - en gij zult het nimmer kunnen doen -" (2 : 24-25).

Deze uitdaging is al 1400 jaar van kracht, en tot nu toe is niemand er in geslaagd haar aan te nemen en een dergelijk hoofdstuk voort te brengen. Dit toont duidelijk aan dat de tekst van de Heilige Qur'an niet de gedachten van de Heilige Profeet Mohammad (vrede zij met hem) voorstellen, noch

alleen goddelijke inspiratie of ingeving of inblazing is, doch een letterlijke openbaring van God is.

Hoe de openbaring werd bewaard

Nu rijst de vraag hoe de openbaring werd bewaard.

Het antwoord is als volgt:

Telkens wanneer een gedeelte van de Heilige Qur'an aan de Heilige Profeet werd geopenbaard, leerde hij de geopenbaarde woorden van buiten en vroeg zijn schrijvers daarna ze op te schrijven. De Qur'an werd reeds tijdens het leven van de Heilige Profeet opgeschreven. Hij werd voortdurend geciteerd en door duizenden in zijn geheel van buiten geleerd. Kort na de dood van de Heilige Profeet tijdens het kalifaat van Hazrat Othman werden vele kopieën van de Qur'an gemaakt en naar verschillende landen gezonden. Drie van de oorspronkelijke kopieën zijn nog te zien in de musea van Cairo, Istanbul en Tasjkent. De Qur'an is nog steeds zoals hij was in de tijd van de Heilige Profeet, met een absoluut onveranderde tekst en bezit daarom een volledige betrouwbaarheid. De zuiverheid en de nauwkeurigheid van de tekst is een zó onomstotelijk feit dat zelfs de bitterste critici, waaronder kenners van de Islam uit de westelijke wereld, gedwongen zijn dit feit toe te geven. Het kan voor sommigen van doorslaggevende betekenis zijn te vernemen dat ook niet-welgezinde kringen een oordeel hebben, dat niet van het onze afwijkt. Hieronder geven wij enkele voorbeelden van bekende oriëntalisten:

1. Sir William Muir, een Britse geleerde, schrijft: „Waarschijnlijk is er geen boek op aarde behalve de Qur'an dat 1200 (nu 1400) jaar is gebleven”. (The life of Muhammad, blz. 28).
2. De Nederlandse geleerde Prof. Dr. Th. W. Juynboll zegt: „De Koran heeft niet het lot van andere heilige boeken in het oosten gedeeld. Voor herhaalde wijzigingen en een tendentieuze omwerking van den tekst, zoals met name het oude Testament die ondergaan heeft, bleef de Koran bewaard”. (Handelingen tot kennis van de Mohammedaansche Wet, blz. 16).

Hadith, ofwel gezegden van de Heilige Profeet

Naast de Heilige Qur'an bestaan er vele boeken, waarin vrijwel alle gezegden, leringen en handelingen van de Heilige Profeet Mohammad (v.z.m.h.), zoals deze door zijn discipelen zijn vermeld, staan opgetekend. Deze boeken staan bekend onder de naam „Boeken der Hadith”. Ze zijn na het overlijden van de Heilige Profeet met zulk een grote zorgvuldigheid geschreven dat het daardoor mogelijk werd het twijfelachtige van het ware te scheiden.

DE LEERSTELLINGEN VAN DE ISLAM

De leer van de Islam kan men in twee aspecten verdelen. Ten eerste de zes geloofspunten en ten tweede de praktische zijde: de theorie en de praktijk.

De zes geloofspunten

1. De eenheid van God.
2. De engelen van God.
3. Het geloof in de geopenbaarde oorsprong van alle Heilige Schriften.
4. Het geloof in de waarachtigheid van alle profeten.
5. Het geloof in het leven hiernamaals.
6. Het geloof in „taqdir”, hetgeen letterlijk betekent: de maat der dingen. Dit is een wet die in de gehele schepping werkzaam is en waardoor elk ding zijn eigenschappen heeft.

De geloofsartikelen die in de Qur'an worden vermeld zijn het geloof in Allah, Zijn engelen, Zijn boeken, Zijn boodschappers en de Laatste Dag of het hiernamaals. Het is voor de Moslim noodzakelijk om in alle profeten, zonder uitzondering, te geloven, zoals Jezus, Mozes, Abraham, Zoroaster, Krishna, enz. De profeten die aan de Heilige Profeet voorafgingen waren slechts tot bepaalde volkeren gezonden, terwijl hij tot alle volkeren was gezonden.

Volgens de Islam is de hemel eeuwigdurend en de hel beperkt van duur. De Islam beschouwt de hel als een plaats van verbetering waar zondaren gelouterd worden van hun zonden opdat zij uiteindelijk hun weg naar de hemel kunnen vinden en de beloning kunnen genieten voor de goede daden, welke zij in deze wereld verrichtten. Men verhaalt dat de Heilige Profeet zei: „Er zal zeer zeker een dag komen, wanneer er geen enkele persoon in de hel zal zijn”. Men moet voor ogen houden dat het na-wereldse geen stoffelijke wereld is en dat dientengevolge ook hemel en hel niet stoffelijk zijn.

De vijf zuilen van de Islam

1. Het afleggen van de geloofsbelijdenis dat er geen God is behalve Allah en dat Mohammad zijn boodschapper is.
2. Het houden van de vijf dagelijkse gebeden.
3. Het vasten in de maand Ramadan.
4. Het, indien mogelijk, eenmaal in het leven verrichten van de bedevaart naar de Ka'ba in Mekka.
5. Het geven van „zakat” of aalmoezen. Deze aalmoezen, die door de rijken worden betaald, komen ten goede aan de behoeftigen.

1. De eenheid van God is de hoeksteen van de leerstellingen van de Islam. Volgens de Heilige Qur'an onderwezen alle goddelijke profeten hun respektieve volkeren de eenheid van God, en verplichtten hen om Hem alleen te vereeren (16 : 37). Ook Jezus las dezelfde les toen Satan aan Jezus vroeg om hem te aanbidden en hij hem antwoordde: „Ga weg Satan, want er staat geschreven: De Here, uw God, zult gij aanbidden, en Hem alleen dienen”. (Matth.4:10). De woorden „Mohammad is de boodschapper van Allah” werden in de verklaring opgenomen opdat hij een volmaakt voorbeeld voor de mensheid in de verering van God en de onderwerping aan Zijn wil kon worden, en ook opdat hij niet, zoals met Jezus, Boeddha, Krishna en andere profeten het geval was, in weerwil van hun leerstellingen, door zijn volgelingen zou worden vergoddelijkt.

2. Gebeden en de vasten zijn voorgeschreven in bijna alle godsdiensten om de geestestoestand van de mens op een hoger peil te brengen. Zowel de gebeden als het vasten zijn de grondbeginselen om het kwade te vermijden, onwettigheden te vermijden en alle satanische verzoeken te verwerpen. Ook Jezus zei: „Maar dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten”. (Matth. 17 : 21). De Islam heeft meer de nadruk op deze twee punten gelegd dan de andere godsdiensten. Dagelijks zijn er vijf verplichte gebeden, hetgeen betekent dat een Moslim iedere dag vijf maal zijn opwachting moet maken voor zijn Schepper en Hem moet vereren. De wijze waarop het gebed (de salat) wordt verricht, omvat alle manieren waarmee de verschillende volkeren een volmaakte onderdanigheid, eerbied en een volmaakt eerbetoon symboliseren, zoals door te staan, te buigen en zich ter aarde te werpen. De gebeden die tijdens de salat worden gezegd zijn volmaakt en komen aan alle vereisten van de menselijke natuur tegemoet. De salat is een eerbewijs met het lichaam, de tong en het hart, om onze liefde jegens onze Schepper uit te drukken. Een algehele overeenstemming tussen ons hart, onze tong en onze uiterlijke handelingen is daarom van het hoogste belang. Het is duidelijk dat iemand die vijfmaal per dag voor zijn Schepper de bekentenis aflegt dat hij Hem liefheeft, Zijn geboden onderhoudt en zich aan Zijn wil onderwerpt, zeker zijn best zal doen om alle soorten van zonde te mijden en plichtsgetrouw jegens zijn God en zijn medemensen te zijn.

3. De Islam gebiedt elke volwassen Moslim, koning of bedelaar, om elk jaar gedurende de maand Ramadan te vasten. Zij die aan een tijdelijke ziekte lijden en degenen die gedurende Ramadan op reis zijn, mogen een gelijk aantal dagen gedurende een andere periode in het jaar vasten. Zij die aan een chronische kwaal lijden, of te oud, dan wel te zwak zijn om te kunnen vasten, zijn hiervan vrijgesteld. Zij zijn echter verplicht, als zij dit enigzins kunnen bekostigen, een arme gedurende de vastenmaand te voeden. De vasten begint bij het aanbreken van de dageraad en eindigt bij zons-
ondergang. Gedurende deze tijd moeten zij die vasten zich

onthouden van spijs en drank, in welke vorm dan ook. Behalve vele andere geestelijke en lichamelijke zegeningen, houdt de vastenmaand de volgende lessen in:

- a) Alle menselijke wezens, rijk of arm, zijn in de ogen van God gelijk. Zij zijn zonder uitzondering verplicht om de bevelen van de Schepper na te komen en zij behoren elkander daarom als broeders te beschouwen.
- b) Wanneer een rijk persoon door te vasten de kwellingen van de honger aan den lijve ondervindt, doet dit hem aan de armen en de wezen denken, die zelden in de gelegenheid zijn om volop te eten en hij zal daardoor worden bewogen om hen tenminste in hun noodzakelijke levensonderhoud te voorzien.
- c) Het is duidelijk dat iemand die zich op bevel van God ervan onthoudt om het wettige te nemen, zich terdege in acht zal nemen niets onwettigs te nemen. Aldus bereikt men door te vasten een zelfbeheersing, waardoor de wilskracht sterker wordt. Hierin ligt de bron van deugdzaamheid en de kracht om zich van het kwade af te wenden. Op deze wijze verheft het vasten hen, die deze naleeft, tot een hoger geestelijk peil.

4. Het vierde grondbeginsel is de hadj, de bedevaart naar Mekka. Deze is verplicht voor die Moslims, die in staat zijn om alle onkosten voor de reis en het levensonderhoud voor hun familieleden die achterblijven te betalen. Het doel van dit gebod is het scheppen van eensgezindheid en een volmaakte broederschap onder alle mensen, het uit de weg ruimen van valse trots of hoogmoed, en het bereiken van een gelijkheid en harmonie onder alle volkeren, rijk of arm. De Islam heeft behalve de zakat, die op de rijken ten bate van de armen wordt geheven, verschillende tijden vastgesteld voor de bijeenkomsten van alle groepen, opdat zij uit deze bijeenkomsten hun voordeel kunnen trekken.

De Moslims van alle werelddelen komen eens per jaar in Mekka tezamen ter gelegenheid van de bedevaart. De bedevaart bevat evenals het vasten en het gebed een praktijks in gelijkheid en ware broederschap. Gedurende de hadj

moeten alle bedevaartgangers, zowel een koning als een boer, rijk of arm, dezelfde kleding dragen, welke uit twee witte doeken bestaat. Weelde, in welke vorm dan ook, is hun verboden en zij worden erin geoefend om sober te leven. De bijeenkomst te Arafat geeft een prachtige uiting van eendracht, broederschap en gelijkheid te zien wanneer alle pelgrims uit verschillende landen, die allerlei talen spreken, hun aanhankelijkheid jegens hun Heer in één taal, namelijk de Arabische, betuigen. Dit doet de deelnemers aan de hadj beseffen dat zij allen als het ware tot één familie behoren, en de kinderen zijn van één God, voor Wie allen gelijk zijn. Zij bezoeken hier de heilige plaatsen welke hen aan de opofferingen van Abraham, Hagar, Ismaël en de Heilige Profeet van de Islam (vrede zij met hem) doen denken. Het doet hen ook denken aan de Genade van God die op deze personen rustte en aan de wijze waarop Hij hen voorspoedig deed zijn. Het veroorzaakt in hen ook een medegevoel voor de armen. Zij kunnen er kennis maken met andere Moslims uit verschillende landen, met wie zij van gedachten wisselen. Zij houden samenkomsten om middelen tot vooruitgang van de Moslim gemeenschap in het algemeen te bestuderen. Kortom, de hadj heeft vele voordelen, zowel geestelijke als wereldlijke, welke niet in een boekje van deze omvang uitgelegd kunnen worden.

5. Het vijfde grondbeginsel, zakat, bestaat uit een financiële verplichting, waaraan men jaarlijks moet voldoen. Zij bestaat uit een heffing op al het geld, edelstenen, metalen, vee, goederen, enz., mits dit voor tenminste één jaar in het bezit van de persoon in kwestie is geweest. Het percentage varieert voor de verschillende voorwerpen waarop de heffing betrekking heeft. De Heilige Profeet van de Islam heeft gezegd: „God heeft de zakat verplicht gesteld. Zij moet de rijken worden opgelegd en aan de armen teruggegeven”. (Bukhari). Door de instelling van dit systeem heeft de Islam voor de armen en de behoeftigen het recht op een aandeel in de rijkdom van de welgestelden erkend. Het is de plicht van een Moslim gemeenschap om de armen in hun onont-

beerlijke levensbehoeften te voorzien en om een deel van de zakat te besteden voor hun vooruitgang.

Dit is een uiteenzetting van de grondslagen van de Islam. De theorie en de praktijk gaan harmonieus samen. Geloof zonder daden heeft geen waarde, zoals daden zonder geloof geen waarde hebben.

HEILIGE OORLOG

Vaak hoort men de beschuldiging dat de Islam de zo genoemde heilige oorlog voorstaat en zijn aanhangers leert hun geloof met het zwaard en geweld te verbreiden. Deze beschuldiging tegen de Islam mist elke grond. Toen de Profeet Mohammad (vrede zij met hem) de moeilijke beslissing nam naar Medina te emigreren en aldus het doelwit werd van een politieke strijd, moest hij een keuze maken tussen sterven, hetgeen tegen de wens van God was, en zich verdedigen om zichzelf en zijn kleine gemeenschap voor de ondergang te behoeden. Oorlog was altijd een middel tot behoud en niet een doel op zich; het was een noodzakelijke verdediging en geen onjuiste aanval. De Islam was vanaf het begin een godsdienst van vrede, liefde, broederschap en tolerantie. Agressie is in de Islam verboden. Alleen in het geval van een aanval door tegenstanders wordt het recht van zelfverdediging van kracht. De Qur'an zegt hierover: „Toestemming om te vechten is gegeven aan degenen tegen wie wordt gevochten, omdat hun onrecht is aangedaan. Voorzeker, Allah heeft de macht hen bij te staan". (22 : 40). „En strijdt voor de zaak van Allah tegen degenen die tegen u strijden, maar overschrijdt de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief".

De Heilige Profeet Mohammad (vrede zij met hem) was altijd erg tolerant en volgde de goddelijke principes. Hij dwong de mensen nooit de Islam aan te nemen. Men gelooft met een vrije wil en dwang in de godsdienst is verboden. De Heilige Qur'an zet dit op de volgende wijze in duidelijke bewoordingen uiteen: „Er zij geen dwang in de godsdienst.

Voorzeker, het juiste pad is van dwaling onderscheiden". Verder: „Zeg: het is de waarheid van uw Heer. Laat daarom geloven die geloven wil, en niet geloven die niet wil". Het standpunt van de mensen die beweren dat de Islam leert dat het geloof met het zwaard, dus met geweld, dient te worden verspreid, is godsdienstig en historisch gezien onjuist. Het geloof is een zaak van het hart. Wie kan met het zwaard het hart van iemand winnen? De Heilige Qur'an zegt: „Derhalve voor u uw godsdienst, en voor mij mijn godsdienst".

De kaliefen die Mohammad (vrede zij met hem) opvolgden als hoofd van de Islamitische Staat, volgden het pad dat door hem was gebaad. In dit kleine hoofdstuk is geen ruimte om tot in details alle gebeurtenissen die aantonen dat de Moslims nooit agressie bedreven, te behandelen. Het is echter nuttig om de mening van twee Europese niet-Moslim schrijvers te lezen:

1. „Wij moeten in de eerste plaats de beschuldiging van de „agressieve" geest van de Islam beschouwen. Als hiermede bedoeld wordt dat Mohammad, in tegenstelling tot de stichters van andere religies, zijn zwaard gebruikte en militaire expedities uitrustte, verre suksessen en veroveringen begoed, en dat zijn voorbeeld door zijn opvolgers werd overgenomen, moeten wij zeggen dat dit waar is; maar wij moeten ook met gelijke openheid van geest onderzoeken waarom dit zo was. Als de beschuldiging deze is dat een verwoestende oorlog de noodzakelijke manier was om het geloof te vestigen en dat de noodzaak tot het doen van veroveringen een essentiële deel van de natuur van de Islamitische godsdienst was, moeten wij deze verwerpen, omdat wij kunnen bewijzen, de Heilige Qur'an en de daden van Mohammad als bewijs gebruikend, dat deze volkomen vals is". (Apologia dell'Islamisco", Rome, A.F. Formiggini, 1925).
2. „Hoe sterk en ingrijpend de middeleeuwse anti-Islamitische propaganda in Europa moet zijn geweest, wordt duidelijk wanneer men ziet dat in de legers der kruisvaarders de gangbare voorstellingen over de Islam en de Moslims zo karikaturistisch waren geworden dat een en ander zelfs een averechtse invloed had op het moreel van de Christe-

De vergiffenis van de zonden in de Islam

Volgens de Heilige Qur'an is de vergiffenis van zonden in brede trekken te danken aan de barmhartigheid en liefde van God, welke alles overheerst. Zo kan de Almachtige God de zonden van de mensen vergeven zonder er genoegdoening voor te verlangen. Het enige vereiste is een oprecht berouw. Oprecht berouw wijst immers op verbetering, wat het werkelijke doel is van ons leven volgens de Islam. Zelfs wij mensen hebben geen offer nodig om ons met elkaar te verzoenen. Het zoenofferprobleem kan nog duidelijker worden opgelost als wij even nadenken over de woorden van het Christelijke dagelijkse gebed: „Onze Vader . . . Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren”. Hier is geen sprake van een offer. Dit nu is de opvatting van de Islam.

De erfzonde

De Islam leert dat de mens geen zonde kan erven omdat hij niet de zonde van een ander mens kan dragen. Men wordt eerst zondaar wanneer men willens en wetens de wetten en de Wil van God overtreedt.

De Islam erkent dus de erfzonde niet, maar leert dat kinderen met een reine natuur worden geboren. Het zieleheil hangt af van Gods Genade. Een waarachtig geloof en goede daden zijn noodzakelijke deugden om Zijn Genade te verkrijgen. De enige wijze waarop Zijn wil kan worden uitgevoerd is door alles wat van Hem komt met de uiterste bereidwilligheid te aanvaarden. De Islam huldigt het standpunt dat alle profeten zonder zonde zijn.

Geen reïncarnatie in de Islam

De Islam leert ons dat de ziel van de mens na de dood niet naar de aarde terugkeert. Er is geen reïncarnatie of zielsverhuizing in de Islam. De Heilige Qur'an zegt hieromtrent: „Allah neemt de zielen van de mensen op wanneer zij sterven en ook van hen die niet sterven tijdens hun slaap.

Dan houdt Hij die, die Hij ten dode heeft opgeschreven en zendt de overigen tot een bepaalde tijd (in het lichaam) terug". (39 : 43).

Dit betekent dat de ziel na onze dood niet meer naar de aarde terugkeert en dat Allah voor elke nieuw geboren mens een nieuwe ziel schept.

De ziel komt niet van een bepaalde plaats uit de hemel en zoekt dan contact met het lichaam in de baarmoeder, maar zij is als een licht dat in het zaad is verborgen en met de ontwikkeling van het lichaam meegroeit. De Heilige Qur'an zegt: „Voorwaar, Wij scheppen de mens uit een uittreksel van klei. Dan plaatsen Wij hem als een kleine levenskiem in een veilige plaats. Vervolgens vormen Wij de levenskiem tot een klontje bloed. Daarna vormen Wij het geronnen bloed tot een klomp vlees. Dan vormen Wij beenderen uit deze klomp vlees. Daarna bekleden Wij deze beenderen met vlees. Vervolgens ontwikkelen Wij het tot een nieuwe schepping". (23 : 13-16). Verder: „Wanneer Ik hem daaruit heb gevormd en hem Mijn geest heb ingeblazen, valt dan in onderdanigheid voor hem neder". (15 : 30). De ziel wordt dus gevormd door het proces van de ontwikkeling van de stoffen waaruit ons lichaam is samengesteld, maar wij kunnen niet zeggen dat de ziel uit dezelfde stoffen bestaat. Zij is van een heel andere soort, die niet stoffelijk is. Men kan dit vergelijken met de alcohol die uit het graan wordt bereid, doch van een volkomen andere aard is en heel andere eigenschappen bezit dan het graan zelf.

De vrije wil van de mens in de Islam

De leer van de Islam legt ons uit in hoeverre de mens wordt vrijgelaten om zijn gedragslijn te bepalen en in hoeverre hij aan dwang onderhevig is. Zij leert dat er een voldoende vrijheid van keuze aan de mens is overgelaten **om hem voor** zijn handelingen jegens God verantwoordelijk te stellen en hem in staat te stellen de weg tot zelfverbetering in te slaan. Anderzijds is het gebied van zijn activiteiten beperkt en is het hem niet mogelijk de gestelde grenzen te overschrijden.

De mens is, ondanks alle pogingen, niet bij machte de beperkingen, waaraan het menselijke leven is onderworpen, opzij te zetten. Hij kan niet tot een toestand van onveranderlijke bestendigheid zinken, noch tot een etherische bestaansvorm opklimmen. Op zijn eigen werkgebied bezit hij echter grote vermogens en krachten en is tot voortdurende verbetering en vooruitgang in staat.

Zaligheid voor iedereen

De Islam leert dat ieder mens is geschapen met het doel dat hij of zij uiteindelijk de volmaakte zaligheid zal bereiken. Zelfs de meest verwoede ongelovige en boosdoener moet, nadat hij aan bepaalde verbeteringsbehandelingen, waartoe ook de kwellingen der hel behoren, is onderworpen, tenslotte toch nog de zaligheid bereiken en het Paradijs binnengaan.

DE MOSKEEËN VAN DE ISLAM

De Moslims maken gebruik van moskeeën voor hun gemeenschappelijke gebed, maar dit gebeurt niet wegens het besef dat de plaatsen of de gebouwen van deze moskeeën een bijzondere heiligheid bezitten voor de aanbidding van God. Een moskee wordt gebouwd om de Moslims van die omgeving in de gelegenheid te stellen voor het gezamenlijke gebed bijeen te komen. De moskeeën vergemakkelijken de verrichting van de gemeenschappelijke gebeden en worden tevens voor andere godsdienstige en maatschappelijke doeleinden gebruikt. Voor de bouw van een moskee wordt geen bepaald bouwkundig plan voorgeschreven, evenmin bezit zij iets dat op een altaar lijkt. In een moskee bevinden zich geen schilderijen, geen beelden, geen relikwieën. Zij is een symbool van de gelijkheid van de mens. Rijken en armen staan schouder aan schouder naast elkaar. Geen der aanwezigen mag er bezwaar tegen maken dat een ander naast hem staat, noch mag een van hen worden verplaatst. Zij staan allen gelijk, nederig en eerbiedig in de tegenwoordigheid van God. De moskeeën dienen voorts als scholen en

voor het sluiten van huwelijken, als gerechtshoven, en ten-slotte als verzamelplaatsen waar regelingen worden getroffen voor de economische en de sociale vooruitgang van de gemeenschap.

Geen superioriteit van rassen in de Islam

De Islam legt de nadruk op de gelijkheid van alle mensen. Het is de eerste godsdienst die leerde dat het mensdom één gemeenschap vormt. De Heilige Qur'an erkent wel de indeling in landen, volkeren en stammen, doch verklaart in toelichting hierop dat deze indeling slechts ter identificatie moet dienen (4 : 2), doch dat ten aanzien van de rechten alle mensen gelijk zijn. Hij komt fel in verzet tegen het maken van onderscheid op grond van ras, economische positie of andere vermeende superioriteit.

Het leven - ziekte - lijden en dood

Het leven is een geschenk van God aan ons en het doel van ons leven is het herkennen van onze Schepper en Hem te dienen. De Heilige Qur'an zegt: „En Ik heb de djinn en de mensen slechts tot Mijn aanbidding geschapen”. (51 : 57). De Islam leert ons dat God tweeërlei wetten in werking heeft gesteld, nl. de natuurwet, die met de stoffelijke vooruitgang van de mens verband houdt, en de geestelijke wet, die van belang is voor de ontwikkeling van de ziel van de mens. Een overtreding van de natuurwet, brengt schade toe aan het lichaam en men wordt ziek, waarvan lijden een gevolg kan zijn. Een overtreding van de geestelijke wet wekt het mishagen van God op en schept een stoornis in ons geestelijke leven. Indien wij zowel de natuurwet als de wet van Shari'at of de geestelijke wet, volgen, wordt een ideale verbinding tussen lichaam en ziel tot stand gebracht. Het lijkt er evenwel heel vaak op dat wij ondanks een oprecht, gelovig leven, toch ziekten, lijden en narigheden moeten ondergaan. De Heilige Qur'an maakt ons duidelijk dat God, de Verhevene, ons beproeft en door deze beproeving ons dui-

delijk wil maken hoe sterk onze liefdesband met Hem is. De Heilige Qur'an zegt hieromtrent: „En Wij zullen u een weinig beproeven door vrees, honger, verlies van bezittingen, leven en vruchten; maar verkondig blijde tijding aan de geduldigen; zij die wanneer een rampspoed hen achterhaalt, zeggen: „Voorzeker, wij zijn van Allah en tot Hem zullen wij wederkeren”. Dezen zijn het op wie de zegeningen en de barmhartigheid van hun Heer rusten en dezen volgen de rechte weg”. (2 : 156-158).

De dood betekent niet het einde van het leven, maar zij vormt slechts een overgangsfase. De Islam leert dat wanneer een mens sterft, zijn ziel een nieuwe wereld binnengaat en een nieuw lichaam aanneemt. Dit lichaam is van een andere aard dan het fysieke lichaam. Het is een nieuw soort geestelijk lichaam. De volmaakte zielen zullen onmiddellijk toegang vinden tot de als Paradijs beschreven toestand. Zij die in dit aardse leven onvolmaakt zijn ontwikkeld, zullen in de toestand komen die „hel” wordt genoemd en die een toestand is ter genezing van geestelijke ziekten. Naar gelang dit genezingsproces zich in iedere ziel voltooit, komt de ziel in het Paradijs. Dit proces zal blijven doorgaan totdat tenslotte alle zielen het Paradijs zullen hebben bereikt en de heltoestand geheel zal zijn opgeheven.

HET HUWELIJK IN DE ISLAM

De Islam beschouwt het huwelijk als het grondbeginsel van de menselijke beschaving. Het Arabische woord voor huwelijk is „nikah” of „aqd”, d.i. „vereniging”. Het huwelijk is in de Islam een heilig contract, dat iedereen moet sluiten, tenzij er bijzondere redenen zijn dit niet te doen. De Heilige Qur'an vermeldt: „En huwt degenen onder u die ongetrouwd zijn, en degenen die geschikt zijn onder uw slaven en slavinne. Indien zij behoeftig zijn zal Allah hen in Zijn Goeder-tierenheid van gebrek bevrijden”. (24 : 33).

De Heilige Profeet Mohammad (mogen de vrede en de zegeningen van God zijn deel zijn) legt een bijzondere nadruk op het leven in de gehuwde staat. Een overlevering van de

Profeet zegt: „Hij die trouwt heeft de helft van zijn godsdienstige plichten vervuld”.

Huwelijksverhoudingen tussen Moslims en niet-Moslims

De wet van de Islam maakt duidelijk met wie men onderling niet mag trouwen (4 : 23). Maar buiten deze verbodsbepalingen is de enige andere grond waarop een huwelijk niet is toegestaan de afgoderij of het verenigen van goden met God. De Heilige Qur'an verklaart: „En huwt niet met de afgodendienaressen tot zij geloven, en waarlijk, een gelovige dienstmaagd is beter dan een afgodendienares, ofschoon zij u moge behagen. En geeft gelovige vrouwen niet ten huwelijk aan afgodendienaren, en waarlijk, een gelovige dienstknecht is beter dan een afgodendienaar, ofschoon hij u moge behagen”. (2 : 222). Terwijl het duidelijk verboden is afgodendienaren en afgodendienaressen te huwen, is het echter wel toegestaan vrouwen te huwen, die een geopenbaarde godsdienst belijden (Ahlul Kitab), d.w.z. de Joden en de Christenen, enz. Ook al wordt de Christelijke leer, volgens welke Jezus de zoon van God zou zijn, als Shirk, of afgoderij, veroordeeld, worden Christenen toch als belijders van een geopenbaarde godsdienst beschouwd en niet als afgodendienaren, en huwelijksbetrekkingen met hen zijn toegestaan. In dit verband wordt steeds melding gemaakt van het huwelijk tussen een Moslim en een niet-Moslim vrouw, die een geopenbaarde godsdienst belijdt, terwijl geen melding wordt gemaakt van de wettigheid of de onwettigheid van een huwelijk tussen een Moslim vrouw en een niet-Moslim man. De Heilige Qur'an toont echter aan dat het eerste wel en het tweede niet is toegestaan.

De huwelijksgift, of de mahr

Een belangrijk onderdeel van het Islamitische huwelijk is de mahr of de bruidsgave. Volgens de Heilige Qur'an wordt de mahr bij het sluiten van het huwelijk door de man aan de vrouw gegeven als een vrije gift. (4 : 5) en is een erkenning

van de zelfstandigheid van de vrouw, die zo onmiddellijk na haar huwelijk eigenares wordt van een vermogen. Het vaststellen van een bruidsgave voor de vrouw is verplicht (4 : 25). De mahr kan in bijzondere gevallen na het huwelijk aan de vrouw worden uitgekeerd.

Scheiden is slechts mogelijk als de mahr door de man aan de vrouw is betaald. De grootte van de mahr hangt af van de omstandigheden waarin de man verkeert en van de positie van de vrouw. Er is geen maximum of minimum bedrag voor de mahr vastgesteld, maar het moet in ieder geval voldoende zijn voor haar onderhoud (en dat van haar kinderen) gedurende een periode van meer dan negen maanden na een scheiding of de dood van de man. Als de vrouw zelf wil scheiden verliest zij haar recht op de mahr.

Algemene voedselregels in de Islam

Er zijn verschillende algemene regels voor voedsel en drank in de Islam. De Heilige Qur'an zegt: „O gij mensen, eet van hetgeen geoorloofd en goed is op aarde en treedt niet in de voetsporen van Satan; voorzeker, hij is voor u een verklaarde vijand” (2 : 169). Het Arabische woord voor „geoorloofd” is „halâl” en voor goede dingen „tayyib”. Dit betekent dat de eerste regel voor het gebruik van voedsel en drank is, dat deze door de wet geoorloofd zijn, en de tweede voorwaarde is dat beide „tayyib” zijn. Voedsel en drank welke hun goede smaak dus hebben verloren of een verkeerde behandeling op hygiënisch of geestelijk gebied hebben ondergaan, kunnen dus niet als voedsel of drank worden gebruikt. Ook heeft de Heilige Qur'an een verbod gelegd op onmatigheid in eten en drinken, zoals hij zegt: „O kinderen van Adam, let op uw uiterlijk ter gelegenheid van aanbidding en eet en drink, maar verkwist niet, Hij (Allah) heeft de verkwisters zeker niet lief”. (7 : 32).

Volgens de wet van de Islam mag men zich een geoorloofd voedsel niet ontfagen. We lezen in de Heilige Qur'an: „O gij die gelooft, maakt de goede dingen die Allah voor u heeft gewettigd niet onwettig en overtreedt niet. Waarlijk Allah heeft de overtreders niet lief”. (5 : 88).

Dit vers veroordeelt alle zelfonthouding ten aanzien van de noodzakelijke hoeveelheid en van sommige soorten voedsel. Ten aanzien van het verboden voedsel en de verboden drank zegt de Heilige Qur'an duidelijk: „Hij heeft u slechts het gestorvene, het bloed, het varkensvlees en datgene waarover een andere naam dan die van Allah is uitgesproken, verboden”. (2 : 74).

Ook alle bedwelmende dranken en kansspelen zijn verboden. We lezen in de Heilige Qur'an: „O gij die gelooft, wijn (bedwelmende drank) en het hazardspel en afgoden en toverpijlen zijn niet anders dan gruwelen, door Satan gewrocht. Vermijdt ze dus, opdat ge voorspoedig moogt zijn”. (5 : 91). Het gebruik van alcohol en alle sterke drank is in de Islam dus verboden.

Het slachten van een dier

Volgens de wet van de Islam moeten alle dieren, die als voedsel genuttigd mogen worden, zó worden geslacht dat het bloed er uit vloeit, d.w.z. door beide halsaders door te snijden of door het dier de keel af te snijden; dit dient te geschieden vlak bij de kop (Lane).

In de Heilige Qur'an wordt deze bijzondere manier van slachten „tazkiya” genoemd (zie vers 5 : 3, 4).

De gedachte die aan deze bijzondere manier van slachten ten grondslag ligt is het reinigen van het vlees van het bloed en het doen wegvloeien van het bloed opdat de daarin aanwezige vergiften geen deel van het voedsel zullen zijn. Dit schijnt ook een van de redenen te zijn waarom bloed als voedsel is verboden. Vis of andere waterdieren behoeven niet te worden geslacht. (Bukhari 72 : 11).

Verder merke men op dat het noodzakelijk is, bij het slachten Gods naam aan te roepen. De Heilige Qur'an stelt duidelijk vast: „En eet niet van datgene waarover Allah's naam niet is vermeld en dat is waarlijk een overtreding”. (6 : 122).

Daarom is het noodzakelijk dat bij het slachten de volgende woorden worden uitgesproken: „Bismillah, Allahu Akbar”, (In naam van Allah, Allah is de Allergrootste).

Deze handelwijze is tot de Heilige Profeet Mohammad (v.z.m.h.) terug te brengen (Bukhari 72 : 16). De gedachte die aan deze formule ten grondslag ligt is dat niemand het recht heeft een leven, dat door Allah is gegeven, te nemen, behalve door Allah's gebod. Door deze suggestie in de gedachte van de mens is getracht op geestelijk gebied een zuivering teweeg te brengen in het vleesvoedsel en bovendien de gedachte te versterken dat niemand het leven van een ander wezen zonder meer mag vernietigen.

DE KONTAKTEN VAN DE ISLAM MET NEDERLAND VROEGER EN NU

In de 13e eeuw leefde Olivier van Keulen, bisschop en kardinaal, die een speciale belangstelling had voor de Islam. In de 18e eeuw begon de wetenschappelijke benadering van de Islam door H. Relandus, hoogleraar aan de universiteit van Utrecht, en de bijdrage van Van der Palm uit Leiden in 1799 betekende een mijlpaal in de bestudering van de Islam in Nederland. In de eerste helft van de 19e eeuw is het Bilderdijk geweest die zijn belangstelling op de Islam richtte. Het was in deze tijd dat in verband met de nauwe relaties tussen de Lage Landen en het Islamitische Nederlandse Oost-Indië in Delft de Koninklijke Akademie werd opgericht.

In de 2e helft van de 19e eeuw wijdde Dozy zich aan de bestudering van de Islam, daarop volgde professor Snouck Hurgronje. Het werk van laatstgenoemde Nederlandse Arabist maakte de universiteit van Leiden tot een belangrijk centrum voor de studie van de Islam in het Westen.

De 20e eeuw verschaftte het Nederlandse volk meer mogelijkheden om in nog nauwer contact te komen met de Islam dan ooit tevoren. Na de 2e wereldoorlog begon de Ahmadiyya Beweging in de Islam op ruime schaal missionarissen naar het Westen te zenden. Het is aan haar activiteiten te danken dat na 1945 in verschillende Europese landen Islamitische centra zijn geopend. Het eerste Islamcentrum in Nederland werd op 2 juli 1947 te Den Haag gevestigd.

De eerste moskee in Nederland

De belangstelling van het Nederlandse volk voor de Islam was zó groot dat de behoefte werd gevoeld aan een moskee ten behoeve van de Nederlandse Moslims. Deze moskee kwam tot stand in 1955 door de inspanningen van de Ahmadiyya Beweging in de Islam.

DE AHMADIYYA BEWEGING IN DE ISLAM

De Ahmadiyya Beweging in de Islam is niet zomaar een stroming, maar een herleving van de Islam. Volgens de openbaring van God is de Islam de laatste en volmaakte godsdienst en de Heilige Qur'an het volmaakte wetboek. Dit is er de reden van dat na de Heilige Profeet (vrede zij met hem) geen nieuwe wetgevende profeet zal verschijnen. De mens is echter vergeetachtig en dwaalt gemakkelijk. Om het gezag te handhaven, d.w.z. de vergeetachtigen te helpen herinneren en de dwalenden op het rechte pad te brengen, heeft God aan de Heilige Profeet de belofte gegeven dat Hij bij de aanvang van iedere eeuw hervormers zou doen opstaan om de Moslims te waarschuwen (Abu Daud). Ingevolge deze belofte van God stond in aansluiting op de vorige 13 hervormers, in de 14e eeuw van de Islamitische jaartelling, Hazrat Ahmad van Qadian, de stichter van de Ahmadiyya Beweging, op als de Beloofde Messias en Mahdi. Hij weerspiegelde de boodschap van de Islam. Hazrat Ahmad (1835-1908) predikte gedurende zijn gehele leven de Islamitische boodschap en schreef 80 boeken. Hij streefde er naar alle mensen in de broederschap van de Islam te verenigen, hun geloof in het bestaan van God door middel van verse tekenen van God te versterken en alle leerstellingen van de Islam niet alleen in de geest maar ook in de praktijk te herstellen.

Het kalifaat en

de voorspelling van de Heilige Profeet Mohammad

(Mogen de vrede en de zegeningen van God zijn deel zijn)

Imam Ahmad bin Hanbal citeert een gezegde van de Heilige Profeet Mohammad (mogen de vrede en de zegeningen van

God zijn deel zijn) waarin de Profeet de verschillende perioden van de Islamitische geschiedenis vermeldt. In de traditie wordt gezegd dat zoals de Islam begon met het profeetschap gevolgd door het kalifaat, in de latere dagen het kalifaat, gebaseerd op het profetische bastion, zou terugkeren, echter met een lange tussenfase. De Heilige Profeet zei:

„Het profeetschap zal bij u blijven zolang Allah wil dat het blijft; dan zal Allah, de Allerhoogste, het wegvoeren; dan zal het kalifaat, gebaseerd op de maatstaf van de profetische waarde zich vertonen en zal blijven zolang Allah wil dat het blijft. Dan zal Allah het wegnemen; daarna zal de absolute monarchie beginnen en zolang blijven als Allah wil dat het blijft. Dan zal Allah het wegvoeren. Dan zal het kalifaat, gebaseerd op de maatstaf van de profetische waarde, zich weer vertonen”. (Musnad Ahmad, deel 5 : 404).

Deze vanzelfsprekende Hadith van de Heilige Profeet verklaart in duidelijke woorden dat de Islam begon met het kalifaat, gebaseerd op de maatstaf van de profetische waarde en dit zich zal herhalen in de latere dagen door een enigzins op gelijke waarde, gebaseerd kalifaat.

De profetie van de Heilige Profeet over de terugkeer van het kalifaat, is woord voor woord in vervulling gegaan. Nadat de Heilige Profeet stierf begon het kalifaat van Hazrat Abu Bakr, Hazrat Omar, Hazrat Othman en Hazrat Ali (moge Allah hun Zijn zegeningen schenken). Na de tijd van deze vier rechtgeleide kaliefen brak met het martelaarschap van Hazrat Imam Hoesein, het tijdperk aan van de absolute monarchie en deze periode strekte zich over honderden jaren uit.

Nu komt de beloofde tijd en de betekenis van het kalifaat openbaart zich in de benoeming van een dienaar van de Heilige Profeet van de Islam als zijn schaduw, in wiens voetsporen het tweede tijdperk van het kalifaat begint. Volgens de verteller van deze traditie werd de Heilige Profeet stil. Het was inderdaad een zeer betekenisvolle stilte, waarin er op werd gezinspeeld dat met begin van dit tweede tijdstip van het kalifaat de oude volgorde zal eindigen met het begin van de nieuwe periode.

Volgens de Ahmadiyya Beweging in de Islam heeft deze renaissance, met de genade van God, zich voorgedaan bij de verschijning van haar stichter (1835-1908), die als Beloofde Messias en Mahdi kwam. In het boek „Mishkat”, het bekende werk over de gezegden van de Heilige Profeet, komen tussen de regels van de bovenvermelde traditie de volgende woorden voor: „Klaarblijkelijk betekent dit in feite het kalifaat van Isa (Beloofde Messias) en de Mahdi”. (Mishkat, uitgegeven door Ashah-al-Matabi, Karachi, Pakistan).

De tijd en de tekenen van de ware Messias en Mahdi

De tijd en de tekenen van de ware Messias en Mahdi waren door de vroegere profeten voorspeld en deze waren op een opmerkelijke wijze in hun geschriften vermeld. Wij willen hier één van deze profetieën, die is gedaan door de Heilige Profeet Mohammad (vrede zij met hem), noemen. Hij had bijna 1400 jaar voordat een aantal valse pretendents naar het geestelijke ambt van de Beloofde Messias en Mahdi onder de Moslims zouden opstaan, een voorspelling gedaan over de komst van de Mahdi. Geen van deze valse pretendents zou de werkelijke Messias zijn, behalve één, een werkelijke volgeling van de Heilige Profeet Mohammad (vrede zij met hem), en om de waarheid van zijn aanspraak te bewijzen, zouden twee grote hemelse tekenen verschijnen. Deze tekenen zouden bestaan uit de zon en de maaneclipsen, die zouden plaatsvinden in dezelfde maand, nl. Ramadan. De maaneclips zou zich voordoen op de eerste van de daarvoor in aanmerking komende nachten, nl. de 13de. De zoneclips zou zich voordoen op de 2de van de daarvoor in aanmerking komende dagen, nl. de 28ste (Dâr Qutni).

Het vaststellen van de maand Ramadan uit al de overige maanden en ook nog het vaststellen van bepaalde dagen voor de eclipsen was inderdaad een machtige profetie. Om een dergelijke samenloop van gebeurtenissen te kunnen voorspellen moest men de grenzen van de menselijke ken-

nis overschrijden. Inderdaad, toen de tijd daar was, verscheen ook de pretendent, en deze verklaarde de Mahdi en de Messias te zijn, en dit werd gevolgd door de twee genoemde hemelse tekenen, de twee eclipsen van 1894 (zie hiervoor de Encyclopaedia Britannica).

De stichter van de Ahmadiyya Beweging in de Islam, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, beweerde in 1891 de Mahdi en de Beloofde Messias te zijn, op grond van de door hem ontvangen goddelijke openbaring.

Het doel van de missie van Hazrat Ahmad

Hazrat Ahmad verklaarde het doel van zijn missie in de volgende woorden: „God heeft mij gezonden om:

De band tussen God en de mens te herstellen door ware liefde en oprechtheid in de harten der mensen aan te kweken; de waarheid te vestigen en godsdienstoorlogen teniet te doen; een voorbeeld te geven van geestelijk leven, hetwelk door de duisternis der begeerte is bedekt;

De krachten Gods, die zich door het gebed aan de mens openbaren, te onthullen en dit niet alleen met het woord maar ook met de daad, in het bijzonder de Eenheid Gods in de harten der mensen te planten.

Dit alles zal niet door mijn kracht gebeuren, maar door de kracht van God, de Heer de Hemelen en der Aarde”. (Lezing Sialkoot).

Verder: „Ik ben gezonden omdat de aarde verdorven is en de mensheid geen geloof meer heeft in de Schepper der hemelen en der aarde. Op de lippen is Zijn Naam, maar de harten hebben zich van Hem afgewend. Daarom heeft God gezegd: „Ik zal een nieuwe hemel en een nieuwe aarde scheppen”. Dit betekent, dat de aarde dood is, d.w.z. dat de harten van de mensen geen leven hebben en het Aangezicht Gods voor hen verborgen is en de vroegere tekenen zijn geworden tot legenden. Derhalve heeft God besloten een nieuwe aarde te scheppen. Wat zijn nu de nieuwe hemel en de nieuwe aarde? De nieuwe aarde betekent de gelouterde harten, die door Gods eigen Hand werden voorbereid

en die uit God leven en die Gods bestaan zullen manifesteren. De nieuwe hemel betekent de tekenen, die door Zijn dienaar en door Zijn toelating plaatsvinden. Bovendien ben ik gezonden om het geloof te versterken en het bestaan van God te tonen, omdat het geloof is verzwakt en het hiernamaals een legende en een fantasie is geworden. Het vertrouwen dat ieder mens heeft in materiële middelen en waarbij hij overtuigd is van de wereldse dingen, heeft hij noch in God noch in het hiernamaals. Op de lippen is het woord „God”, maar in de harten is de liefde voor de wereld. Dus ben ik gezonden opdat de tijd van waarheid en geloof weer zal komen en de harten vervuld zullen worden van Gods vrucht.

God wil dat alle zielen, die in de verschillende delen der aarde wonen en die van goede wille zijn, tot eenheid worden gebracht en onder één godsdienst worden verzameld. Dit is het goddelijke besluit voor hetwelk ik ben gezonden. Volgt dus dit doel in ootmoed, tederheid en ijverig betrachten van gebed en zedelijkheid”.

Zo klonken zijn woorden in de ruimte der wereld, maar niet zonder weerklank. Velen stonden op om zijn boodschap in de kiem te smoren. Anderen echter, zeer velen, trokken naar hem toe, hoorden hem aan en . . . verbreidden zijn boodschap.

De instelling van het kalifaat

Na het overlijden van Hazrat Ahmad, de beloofde Messias en Mahdi, in 1908, begon het tijdperk van het kalifaat, een Islamitische instelling en een geestelijke leiding. De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap koos de zeer geliefde discipel van de Beloofde Messias, Hazrat Al-Hadj Maulana Nuruddin, tot zijn eerste kalief (opvolger). Hij stierf in 1914, waarna Hazrat Al-Hadj Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad, de oudste zoon van de Beloofde Messias, door de Gemeenschap tot tweede kalief werd gekozen. Onder zijn kundige leiding

breidde de Beweging zich snel wijd en zijd uit. Hij overleed in 1964. De Beweging koos toen tot de derde kalief Hazrat Hafiz Mirza Nasir Ahmad, M.A. Hij is het tegenwoordige hoofd van de Beweging, onder wiens leiding de Beweging zeer actief werkzaam is. Deze Beweging is de enige, goed georganiseerde Islamitische gemeenschap, die over de gehele wereld is verspreid. Zij heeft haar hoofdzetel in Rabwah, Pakistan. Zij geeft een verscheidenheid aan literatuur uit in verschillende talen en heeft bloeiende Islamcentra over de gehele wereld geopend. Ook in Europa heeft zij moskeeën gebouwd, zoals in Londen, Zürich, Hamburg, Frankfurt, Kopenhagen, Gotenburg en Den Haag. In Nederland is het Centrum gevestigd in de Mobarak Moskee aan de Oostduinlaan 79 te Den Haag. De Ahmadiyya Beweging is de enige stroming in de gehele Islamitische wereld die tracht een beter begrip op te bouwen en misverstanden omtrent de Islam uit de weg te ruimen, waardoor alle mensen tot elkaar worden gebracht.

AANSPORING VAN HAZRAT AHMAD

De volgende leerstellingen uit de Qur'an en de gezegden van de Heilige Profeet van de Islam werden uitdrukkelijk door Hazrat Ahmad aan zijn volgelingen opgelegd:

1. Weest vriendelijk en barmhartig jegens de schepselen Gods. Laat uw tong geen kwaad van hen spreken, noch uw handen hen verwonden. Verdrukt hen niet, maar doet uw best om hun goed te doen.
2. Spreekt geen trotse en ijdele taal tot wie dan ook, al is hij uw ondergeschikte of dienaar. Beledigt niemand, ook niet degene, die u beledigt. Wandelt op aarde in zachtmoedigheid en nederigheid en hebt medelijden met uw medemensen, opdat gij door God moogt worden aangenomen. Er zijn velen, die uiterlijk zachtmoedigheid tonen, maar innerlijk als roofzuchtige wolven zijn. Er zijn velen,

die er keurig uitzien, maar de inborst van een slang hebben. God kan geen genoeg met u nemen, voordat uw tong met uw hart overeenstemt.

3. Als gij een hoge positie bekleedt, beroemt u niet op uw grootheid, en ziet niet neer op de minder welgestelden, maar zijt barmhartig jegens hen. Als gij geleerd zijt, gaat niet prat op uw geleerdheid en veracht de onwetenden niet met ijdelheid, maar geeft hun een woord van vriendelijke raad. Als gij rijk zijt, beroemt u niet op uw rijkdommen en gedraagt u niet trots jegens de armen, maar dient en helpt hen. Mijdt de paden, die naar vernietiging leiden.
4. Gij kunt uzelf niet door schijnheiligheid redden, want uw Heer ziet de binnenste geheimen van uw hart. Kunt u Hem dan bedriegen? Staat daarom oprecht voor Hem. Loutert uw hart van alle onzuiverheid. Als gij wilt, dat God in de hemel behagen in u stelt, wees dan eensgezind onder elkander als tweelingbroeders.
5. De grootste onder u is hij, die de overtredingen van zijn broeder vergeeft. Wee degene, die niet vergeeft en in wraak volhardt. Zo iemand heeft geen deel aan mij. Toont vriendelijkheid jegens uw bedienden, uw vrouwen en uw arme broeders, opdat u genade in de hemel geschonken moge worden. U kunt niet als mijn volgelingen in de hemel worden erkend, voordat uw voetstappen het pad der oprechtheid betreden.
6. Doet goed, opdat gij er plezier in moogt krijgen en verzaakt het kwade, opdat gij het moogt haten. Weest ervan verzekerd, dat oprechtheid de wortel van alle goedheid is; als de wortel niet is uitgedroogd, dan zal de daad welig tieren. God Almachtig beveelt u in de Qur'an rechtvaardig te handelen; dat betekent: goed voor goed en voorts om goed te doen zelfs jegens hen, die jegens u geen goed gedaan hebben; en tenslotte goed te doen jegens uw medewezens met de vriendelijkheid van een moeder jegens haar kind.

7. Hij, die het liegen en bedriegen niet verzaakt, behoort niet tot mijn volgelingen.
Hij, die zijn ouders niet eerbiedigt, of hen niet gehoorzaamt in dat, wat juist is en niet in tegenspraak is met de Heilige Qur'an, of zich er niet om bekommert hen tot het uiterste te dienen, behoort niet tot mijn volgelingen.
Hij, die niet vriendelijk en teder jegens zijn vrouw en haar familieleden handelt, behoort niet tot mijn volgelingen.
Hij, die zijn buurman het allerbeste dat in zijn macht ligt, weigert, behoort niet tot mijn volgelingen.
8. **God verlangt van u, dat gij gelooft**, dat er één God is, en dat Mohammad (mogen de vrede en Gods zegeningen op hem rusten) Zijn profeet is, het zegel der profeten en de grootste onder hen. Geen profeet kan na hem opstaan, dan alleen hij, die geestelijk in zijn kleding is gehuld, want de dienaar en de meester zijn gelijk één en de tak is niet onafhankelijk van de wortel. Daarom breekt hij, die in zijn meester opgaat en de titel van profeet ontvangt van God, het zegel van de profetie niet. Dit is gelijk de weerschijn van zichzelf. Dit is het geheim, waarover de Heilige profeet sprak, in verband met de Beloofde Messias, die volgens hem in zijn graf begraven moet worden. Hij bedoelde klaarblijkelijk, dat hij dezelfde persoon is, Gelooft ook, dat Jezus, de zoon van Maria gestorven is. De Heilige Qur'an spreekt in verschillende verzen over zijn dood.

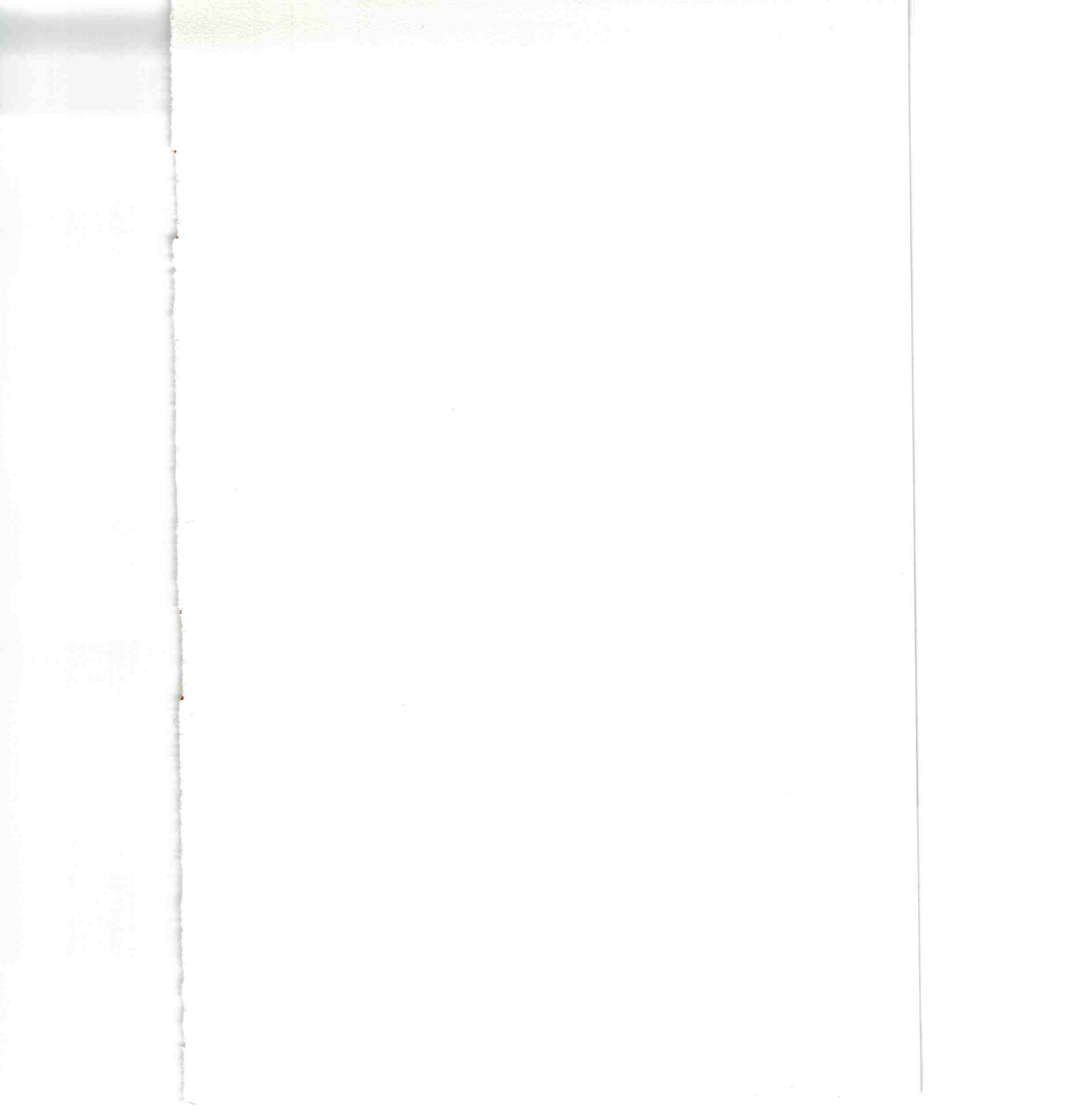
KOMT VOORWAARTS EN AANVAARDT DE ISLAM

Hazrat Mirza Nasir Ahmad, Khalifatul Masih III, het Hoofd van de over de gehele wereld verspreide Ahmadiyya Beweging in de Islam, verkondigde een boodschap van vrede en hoop voor de wereld tijdens de Internationale Conferentie over de Redding van Jezus van de Kruisdood, die werd gehouden te Londen in Juni 1978. Hij sprak:

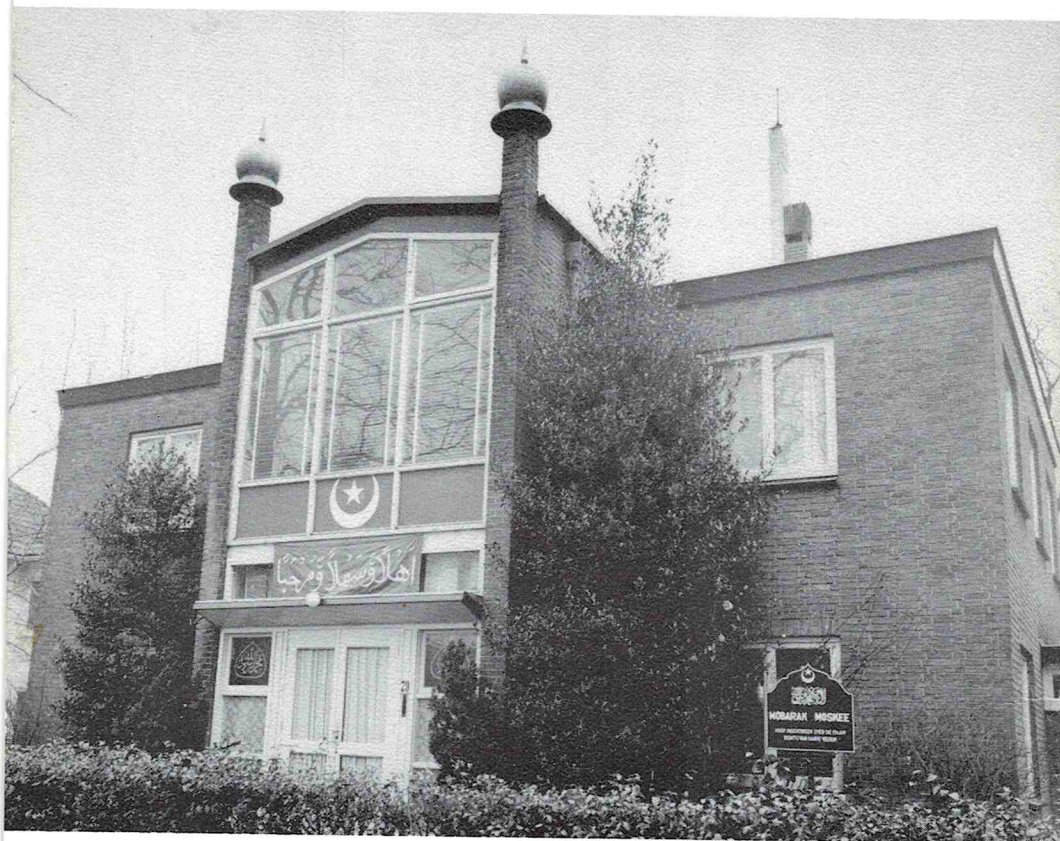
„Ik ben rusteloos geworden door uw kwellingen en ben bedroefd geworden door uw ontberingen. Uw werkelijke ontbering bestaat uit het ontbreken van de erkenning van uw Barmhartige en Genadevolle Heer . . . Er is nog tijd dat wij een halt kunnen roepen, onze God erkennen en ons in berouw tot Hem wenden, Hij zal al onze zonden en fouten vergeven. Hij zal ons doen opstaan met liefde en ons leiden in de tuinen van Zijn welbehagen . . . Ik spoor u dringend aan u tot de Ene, die geen metgezel heeft, te wenden en uw hoofden te buigen in Zijn gehoorzaamheid, want daarin ligt uw gehele goed . . . Komt voorwaarts en geeft gehoor aan de oproep van de Opvolger van de Moslim Messias, aanvaardt de Islam, want daarin ligt uw volledige goed en het goede van uw komende generaties. Indien u dit niet doet, wacht u dan voor een verschrikkelijke vernietiging”.

INHOUD

	Blz.
WAT IS ISLAM ?	1
DE HEILIGE PROFEET MOHAMMAD	3
DE HEILIGE QUR'AN	6
DE LEERSTELLINGEN VAN DE ISLAM	9
HEILIGE OORLOG	14
DE VROUW IN DE ISLAM	16
JEZUS IN DE ISLAM	17
DE MOSKEEËN VAN DE ISLAM	20
HET HUWELIJK IN DE ISLAM	22
DE KONTAKTEN VAN DE ISLAM MET NEDERLAND	26
DE AHMADIYYA BEWEGING IN DE ISLAM	27
AANSPORINGEN VAN HAZRAT AHMAD	32

DE MOBARAK MOSKEE

VOOR ALLE INLICHTINGEN OVER DE ISLAM, LITERATUUR, LEZINGEN,
ETC. KUNT U ZICH WENDEN TOT DE IMAM VAN DE MOBARAK
MOSKEE, OOSTDUINLAAN 79, 2596 JJ 'S-GRAVENHAGE, TEL. 070-245902